

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 683

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 august 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 555 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, art. 62, art. 133 alin. (1) și (2) și art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și ale art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	1-3		
		Decizia nr. 565 din 11 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	4-5
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		971. — Hotărâre privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă.....	5-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, art. 62, art. 133 alin. (1) și (2) și art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și ale art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, 62, art. 133 alin. (1) și (2) și art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și ale art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. în dosarele nr. 7.977/3/2006 și

nr. 7.235/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 546D/2006 și nr. 552D/2006, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 552D/2006 la Dosarul nr. 546D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.977/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Prin Încheierea din 9 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.235/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, 62, art. 133 alin. (1) și (2) și art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și ale art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. cu ocazia soluționării unor ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă aduc atingere dreptului persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale, dreptului persoanei de a beneficia de o judecată echitabilă, publică și într-un termen rezonabil a cauzei, realizată de către o instanță independentă și imparțială instituită prin lege. În continuare, se arată că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție și cu prevederile art. 53 alin. (1), art. 57 și ale art. 124 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 61, 62, art. 133 alin. (1) și (2) și ale art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, arată că acestea contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție, deoarece, prin faptul că se prevede posibilitatea ca instanțele de judecată să dispună suspendarea executării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor, fără a fi obligatoriu pentru reclamant să depună o cauciune, se creează posibilitatea suspendării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor în mod șicanatoriu, pe perioade îndelungate de timp, fapt de natură a aduce o gravă atingere dreptului de proprietate, în sensul că dreptul de vot al majorității este lipsit de eficiența sa firească. De asemenea, autorul excepției mai apreciază că, „prin faptul că nu s-a stabilit de către legiuitor obligativitatea cauciunii, acționarii majoritari pot fi șicanați după bunul plac al acționarilor minoritari”, fără ca aceștia să poată fi „ținuți răspunzători pentru prejudiciul ce îl creează”. În ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (6) teza întâi, arată că acestea contravin prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, 62, art. 133 alin. (1) și (2) și ale art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 581 din Codul de procedură civilă: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— Art. 582 din Codul de procedură civilă: *„Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauciuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”;

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992: *„Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”;*

— Art. 61 din Legea nr. 31/1990: *„(1) Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârile asociațiilor privitoare la modificarea actului constitutiv pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, prevederile art. 57 fiind aplicabile.*

(2) În sensul prezentei legi, prin hotărârea asociațiilor se înțelege și hotărârea organelor statutare ale societății, iar termenul asociații include și acționarii, în afară de cazul în care din context rezultă altfel.”;

— Art. 62 din Legea nr. 31/1990: *„(1) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii asociațiilor sau a actului adițional modificator în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, dacă prezenta lege nu prevede un alt termen. Ea se depune la oficiul registrului comerțului care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente.*

(2) Dispozițiile art. 133 referitoare la suspendare se aplică în mod corespunzător. Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, fiind aplicabile dispozițiile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă.

(3) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai recursului.”;

— Art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990: *„(1) O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere*

instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.“;

— Art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990: „Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile art. 62.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 45 referitoare la libertatea economică, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 146 lit. d) referitoare la atribuțiile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă au mai format obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu se îngreșește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această procedură se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

De asemenea, prin Decizia nr. 199 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 13 februarie 2001, Curtea a constatat că nu au incidență în cauză prevederile art. 53 din Constituție, deoarece textele de lege criticate nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți fundamentale și, prin urmare, nu se pune nici problema limitelor sau a proporționalității unei restrângeri. Tot cu acel prilej, Curtea a statuat că nu sunt incidente în speță nici prevederile art. 57 din Legea fundamentală, care se referă la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, textele de lege criticate neavând ca obiect reglementarea și exercitarea unor asemenea drepturi. Invocarea de către autorul

excepției a încălcării prevederilor art. 124 din Constituție nu are nicio relevanță, întrucât instituirea unei proceduri speciale, urgente, cum este cea a ordonanței președințiale, nu este de natură să aducă atingere înfăptuirii în numele legii a justiției și, totodată, nici independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii fundamentale cuprinse în textul constituțional amintit.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 45 referitoare la accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, se constată că acestea nu sunt incidente în cauza dedusă controlului de constituționalitate.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, Curtea reține că prin Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, a statuat că dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare. Curtea a constatat, de asemenea, că dispozițiile de lege criticate permit instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. De asemenea, Curtea a mai reținut că depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective. În consecință, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus nu poate fi primită nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 61, 62 și ale art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție.

Soluțiile adoptate și argumentele ce au stat la baza deciziilor menționate mai sus se mențin și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții.

Cu privire la dispozițiile art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, în cadrul controlului constituționalității legilor, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai dacă soluționarea cauzei are legătură cu dispozițiile criticate ca neconstituționale. Astfel, Curtea constată că textul invocat nu este determinant în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 fiind așadar inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 61, art. 62, art. 133 alin. (1) și (2) și art. 231 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. în dosarele nr. 7.977/3/2006 și nr. 7.235/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 565

din 11 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Enache Pleșcan în Dosarul nr. 7.523/44/2004 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.523/44/2004, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Enache Pleșcan cu ocazia soluționării unui recurs declarat împotriva unei decizii penale a Tribunalului Vrancea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece soluționarea cererii de recuzare fără citarea și audierea obligatorie a celui care solicită recuzarea încalcă „dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul la o judecată dreaptă și dreptul privind interzicerea discriminării”.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Procedura de soluționare a cererilor de recuzare făcând parte integrantă din procedura de judecată, reglementarea acesteia este în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 290 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2005, a statuat că dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor art. 16, 21 și 24 din Legea fundamentală. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), art. 127 și ale art. 129, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa fiind, procedura de soluționare a cererilor de recuzare făcând parte integrantă din procedura de judecată, reglementarea acesteia este în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Tot cu acel prilej, Curtea a mai reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face „de îndată”, iar părțile sunt ascultate numai „dacă se găsește necesar”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală în raport de art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, deoarece dispozițiile legale criticate, referitoare la procedura recuzării în materie penală, nu instituie privilegii sau discriminări pentru părțile cărora li se aplică aceste prevederi legale.

Dispozițiile criticate nu aduc atingere nici liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, deoarece încheierea prin care se soluționează cererea de abținere sau de recuzare poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei. De

asemenea, normele criticate nu aduc atingere dreptului persoanei ca, în tot cursul procesului, să fie asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu, și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, astfel încât nu poate fi reținută nici

pretinsa încălcare a prevederilor art. 24 din Constituție, privind dreptul la apărare.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Enache Pleșcan în Dosarul nr. 7.523/44/2004 al Curții de Apel Galați — Secția penală.
Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă.

Art. 2. — Prezenta hotărâre nu se aplică semnalizării prevăzute de reglementările referitoare la introducerea pe piață a substanțelor și preparatelor periculoase, a produselor și/sau a echipamentelor, cu excepția cazului în care aceste reglementări fac referire în mod expres la acest lucru.

Art. 3. — Prezenta hotărâre nu se aplică semnalizării utilizate în reglementarea traficului rutier, feroviar, fluvial, maritim și aerian.

Art. 4. — Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate întregului domeniu la care se face referire la art. 1, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau specifice ale prezentei hotărâri.

Art. 5. — Pentru aplicarea prezentei hotărâri expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *semnalizare de securitate și/sau de sănătate* — semnalizarea care se referă la un obiect, o activitate sau o situație determinată și furnizează informații ori cerințe referitoare la securitatea și/sau sănătatea la locul de muncă, printr-un panou, o culoare, un semnal luminos ori acustic, o comunicare verbală sau un gest-semnal, după caz;

b) *semnal de interzicere* — semnalul prin care se interzice un comportament care ar putea atrage sau cauza un pericol;

c) *semnal de avertizare* — semnalul prin care se avertizează asupra unui risc sau unui pericol;

d) *semnal de obligativitate* — semnalul prin care se indică adoptarea unui comportament specific;

e) *semnal de salvare sau de prim ajutor* — semnalul prin care se dau indicații privind ieșirile de urgență ori mijloacele de prim ajutor sau de salvare;

f) *semnal de indicare* — semnalul prin care se furnizează alte indicații decât cele prevăzute la lit. b)–e);

g) *panou* — semnalul care, prin combinarea unei forme geometrice, a unor culori și a unui simbol sau a unei pictograme, furnizează o indicație specifică, a cărei vizibilitate este asigurată prin iluminare de intensitate suficientă;

h) *panou suplimentar* — panoul utilizat împreună cu un panou descris la lit. g), care furnizează informații suplimentare;

i) *culoare de securitate* — culoarea căreia îi este atribuită o semnificație specifică;

j) *simbol sau pictogramă* — imaginea care descrie o situație sau indică un comportament specific și care este utilizată pe un panou ori pe o suprafață luminoasă;

k) *semnal luminos* — semnalul emis de un dispozitiv realizat din materiale transparente sau translucide, iluminate din interior ori din spate, astfel încât să se creeze o suprafață luminoasă;

l) *semnal acustic* — semnalul sonor codificat, emis și difuzat de un dispozitiv realizat în acest scop, fără folosirea vocii umane sau artificiale;

m) *comunicare verbală* — mesajul verbal predeterminat, comunicat prin voce umană sau artificială;

n) *gest-semnal* — mișcarea și/sau poziția brațelor și/sau a mâinilor într-o formă codificată, având ca scop ghidarea persoanelor care efectuează manevre ce constituie un risc sau un pericol pentru lucrători.

CAPITOLUL II
Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1
Obligații generale

Art. 6. — (1) Atunci când riscurile nu pot fi evitate sau reduse suficient prin mijloace tehnice de protecție colectivă ori prin măsuri, metode sau procedee de organizare a muncii, angajatorul trebuie să prevadă semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, și să verifice existența acestora.

(2) Pentru alegerea semnalizării adecvate, angajatorul trebuie să ia în considerare orice evaluare a riscurilor realizată în conformitate cu art. 7 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 319/2006.

Art. 7. — Semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă trebuie să satisfacă cerințele minime prevăzute în anexele nr. 1—9 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 8. — În interiorul întreprinderilor și/sau unităților trebuie prevăzută, dacă este cazul, semnalizarea corespunzătoare traficului rutier, feroviar, fluvial, maritim și aerian, fără a aduce atingere cerințelor minime prevăzute în anexa nr. 5.

SECȚIUNEA a 2-a
Informarea și instruirea lucrătorilor

Art. 9. — Lucrătorii și/sau reprezentanții acestora trebuie să fie informați referitor la toate măsurile care trebuie luate privind semnalizarea de securitate și/sau de sănătate utilizată la locul de muncă, fără a aduce atingere art. 16 și 17 din Legea nr. 319/2006.

București, 26 iulie 2006.
Nr. 971.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

p. Ministrul sănătății publice,

Ervin-Zoltán Székely,

secretar de stat

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

ANEXA Nr. 1

CERINȚE MINIME GENERALE
privind semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă

1. Observații preliminare

1.1. În cazul în care este necesară semnalizarea de securitate și/sau de sănătate, în conformitate cu obligațiile generale prevăzute la art. 6 din hotărâre, aceasta trebuie să fie în conformitate cu cerințele specifice prevăzute în anexele nr. 2—9 la hotărâre.

1.2. Prezenta anexă introduce cerințe specifice privind semnalizările de securitate și/sau de sănătate, descrie diferitele utilizări și stabilește regulile generale privind interșanjabilitatea și complementaritatea acestora.

1.3. Semnalizările de securitate și/sau de sănătate trebuie să fie utilizate numai pentru a transmite mesajul sau informațiile prevăzute în prezenta hotărâre.

2. Modalități de semnalizare

2.1. Semnalizare permanentă

Art. 10. — (1) Lucrătorilor trebuie să li se asigure o instruire corespunzătoare în ceea ce privește semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă, în special sub forma unor instrucțiuni precise, fără a aduce atingere art. 20 și 21 din Legea nr. 319/2006.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă semnificația semnalizării, mai ales a celei care conține cuvinte, precum și comportamentul general și specific ce trebuie adoptat.

SECȚIUNEA a 3-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 11. — Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta hotărâre trebuie să se realizeze în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 319/2006.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 12. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 599/1998 privind aprobarea Prescripțiilor minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 15 decembrie 1998, se abrogă.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 92/58/CEE privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 245/1992.

2.1.4. Căile de circulație trebuie să fie marcate permanent cu o culoare de securitate.

2.2. Semnalizarea ocazională

2.2.1. Când împrejurările o impun, trebuie să se folosească semnale luminoase, semnale acustice și/sau comunicare verbală, ținându-se seama de interșanjabilitatea și combinațiile prevăzute la pct. 3, pentru semnalizarea pericolelor, mobilizarea persoanelor pentru o acțiune specifică, precum și pentru evacuarea de urgență a persoanelor.

2.2.2. Orientarea persoanelor care efectuează manevre ce presupun un risc sau un pericol trebuie să se realizeze, în funcție de împrejurări, printr-un gest-semnal și/sau prin comunicare verbală.

3. Interșanjabilitatea și combinarea semnalizărilor

3.1. Dacă eficiența este aceeași, se poate alege între următoarele:

a) o culoare de securitate sau un panou, pentru a marca locurile cu obstacole ori denivelări;
b) semnale luminoase, semnale acustice sau comunicare verbală;

c) gesturi-semnal sau comunicare verbală.

3.2. Pot fi utilizate împreună următoarele modalități de semnalizare:

a) semnal luminos și semnal acustic;

b) semnal luminos și comunicare verbală;

c) gest-semnal și comunicare verbală.

4. Instrucțiunile din tabelul de mai jos se aplică tuturor mijloacelor de semnalizare care conțin o culoare de securitate:

Culoare	Semnificație sau scop	Indicații și precizări
Roșu	Semnal de interdicție	Atitudini periculoase
	Pericol-alarmă	Stop, oprire, dispozitiv de oprire de urgență Evacuare
	Materiale și echipamente de prevenire și stingere a incendiilor	Identificare și localizare
Galben sau galben-oranj	Semnal de avertizare	Atenție, precauție Verificare
Albastru	Semnal de obligație	Comportament sau acțiune specifică Obligația purtării echipamentului individual de protecție
Verde	Semnal de salvare sau de prim ajutor	Uși, ieșiri, căi de acces, echipamente, posturi, încăperi
	Situație de securitate	Revenire la normal

5. Eficiența semnalizării nu trebuie să fie afectată de:

5.1. prezența unei alte semnalizări sau a unei alte surse de emisie de același tip care afectează vizibilitatea ori audibilitatea, ceea ce implică, mai ales, următoarele:

a) evitarea amplasării unui număr excesiv de panouri la o distanță prea mică unul față de celălalt;

b) a nu se utiliza concomitent două semnale luminoase care pot fi confundate;

c) a nu se utiliza un semnal luminos în apropierea altei surse luminoase asemănătoare;

d) a nu se folosi două semnale sonore concomitent;

e) a nu se utiliza un semnal sonor dacă zgomotul din mediu este prea puternic;

5.2. designul deficitar, numărul insuficient, amplasamentul greșit, starea necorespunzătoare ori funcționarea necorespunzătoare a mijloacelor sau dispozitivelor de semnalizare.

6. Mijloacele și dispozitivele de semnalizare trebuie, după caz, să fie curățate, întreținute, verificate, reparate periodic și, dacă este necesar, înlocuite astfel încât să se asigure menținerea calităților lor intrinseci și/sau funcționale.

7. Numărul și amplasarea mijloacelor sau dispozitivelor de semnalizare care trebuie instalate se stabilesc în funcție de importanța riscurilor, a pericolelor ori de zona care trebuie acoperită.

8. Semnalizările care necesită o sursă de energie pentru funcționare trebuie să fie prevăzute cu alimentare de rezervă, pentru cazul întreruperii alimentării cu energie, cu excepția situației în care riscul dispare odată cu întreruperea acesteia.

9. Un semnal luminos și/sau sonor trebuie să indice, prin declanșarea sa, începutul acțiunii respective; durata semnalului trebuie să fie atât cât o impune acțiunea.

Semnalul luminos sau acustic trebuie să fie reconectat imediat după fiecare utilizare.

10. Semnalele luminoase și acustice trebuie să facă obiectul unei verificări a bunei lor funcționări și a eficienței lor reale, înainte de punerea în funcțiune și, ulterior, prin verificări periodice.

11. Trebuie să fie luate măsuri adecvate suplimentare sau de înlocuire în cazul în care auzul sau vederea lucrătorilor în cauză este limitată, inclusiv datorită purtării echipamentelor individuale de protecție.

12. Zonele, sălile sau incintele utilizate pentru depozitarea substanțelor ori a preparatelor periculoase în cantități mari trebuie să fie semnalizate printr-un panou de avertizare corespunzător, ales dintre cele enumerate la pct. 3.2 din anexa nr. 2 sau trebuie identificate în conformitate cu pct. 1 din anexa nr. 3, exceptând cazul în care etichetele diferitelor ambalaje sau recipiente sunt suficiente în acest scop.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE MINIME GENERALE privind panourile de semnalizare

1. Caracteristici intrinseci

1.1. Forma și culorile panourilor sunt definite la pct. 3, în funcție de obiectul lor specific, respectiv panouri de interdicție, avertizare, obligativitate, salvare sau de prim ajutor, precum și panouri privind materiale și echipamente de stingere a incendiilor.

1.2. Pictogramele trebuie să fie cât mai simple posibil și trebuie evitate detaliile inutile.

1.3. Pictogramele utilizate pot fi ușor diferite sau mai detaliate decât cele prezentate la pct. 3, cu condiția ca semnificația lor să rămână neschimbată și nicio diferență sau adaptare să nu provoace confuzie asupra semnificației.

1.4. Panourile trebuie confecționate dintr-un material cât mai rezistent la șocuri, intemperii și agresiuni cauzate de mediul ambiant.

1.5. Dimensiunile și caracteristicile colorimetrice și fotometrice ale panourilor trebuie să asigure o bună vizibilitate și înțelegere a mesajului acestora.

2. Condiții de utilizare

2.1. Panourile trebuie instalate, în principiu, la o înălțime corespunzătoare, orientate în funcție de unghiul de vedere, ținându-se seama de eventualele obstacole, fie la intrarea într-o zonă în cazul unui risc general, fie în imediata apropiere a unui risc determinat sau a obiectului ce trebuie semnalat, și într-un loc bine iluminat, ușor accesibil și vizibil.

În cazul în care condițiile de iluminare naturală sunt precare, trebuie utilizate culori fosforescente, materiale reflectorizante sau iluminare artificială, fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/654/CEE.

2.2. Panoul trebuie înlăturat când situația care îl justifică nu mai există.

3. Panouri utilizate*)

3.1. Panouri de interdicție

Caracteristici intrinseci:

a) formă rotundă;

b) pictogramă neagră pe fond alb, margine și bandă diagonală roșii (partea roșie trebuie să ocupe cel puțin 35% din suprafața panoului).

Fumatul interzis

Fumatul și focul deschis interzise

Interzis accesul pietonilor

Interzisă stingerea cu apă

Accesul interzis persoanelor neautorizate

Apă nepotabilă

Interzis vehiculelor de manipulare a mărfurilor

A nu se atinge

*) Panourile sunt reproduse în facsimil.

3.2 Panouri de avertizare

Caracteristici intrinseci:

a) formă triunghiulară

b) pictogramă neagră pe fond galben, margine neagră (partea galbenă trebuie să acopere cel puțin 50 % din suprafața panoului).

Materiale inflamabile

Materiale explozive

Materiale toxice

Materiale corozive

Materiale radioactive

Greutăți suspendate

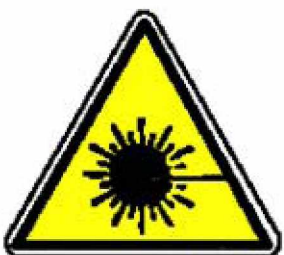
Vehicule de manipulare

Pericol electric

Pericol general

Radiații laser

Materiale combustibile

Radiații neionizante

Câmp magnetic puternic

Pericol de împiedicare

Cădere cu denivelare

Risc biologic

Temperaturi scăzute

Materiale nocive sau iritante

3.2.1. Panoul „Materiale inflamabile” se utilizează și în lipsa unui panou specific pentru temperaturi înalte.

3.2.2. Fondul panoului „Materiale nocive sau iritante” poate fi în mod excepțional de culoare portocalie, dacă această culoare se justifică în raport cu un panou similar existent privind circulația rutieră.

3.3 Panouri de obligativitate

Caracteristici intrinseci:

a) formă rotundă;

b) pictogramă albă pe fond albastru (partea albastră trebuie să ocupe cel puțin 50 % din suprafața panoului).

Protecție obligatorie a ochilor

Protecție obligatorie a capului

Protecție obligatorie a urechilor

Protecție obligatorie a căilor respiratorii

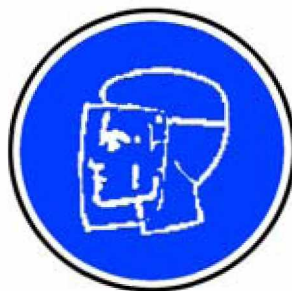
Protecție obligatorie a picioarelor

Protecție obligatorie a mâinilor

Protecție obligatorie a corpului

Protecție obligatorie a feței

Protecție individuală obligatorie împotriva căderii de la înălțime

Trecere obligatorie pentru pietoni

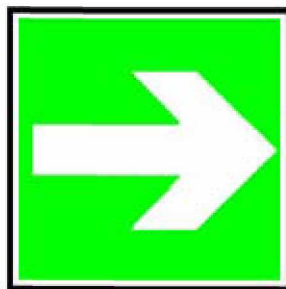
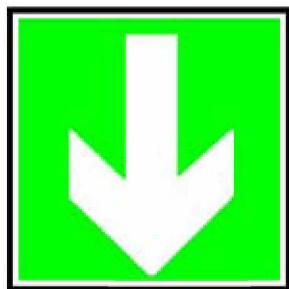

Obligații generale
(însoțit, dacă este cazul, de un panou suplimentar)

3.4. Panouri de salvare și acordarea primului ajutor

Caracteristici intrinseci:

- a) formă dreptunghiulară sau pătrată
- b) pictogramă albă pe fond verde (partea verde trebuie să acopere cel puțin 50 % din suprafața panoului).

Direcții de urmat
(indicații suplimentare)

Telefon pentru primul-ajutor sau salvare

Brancardă

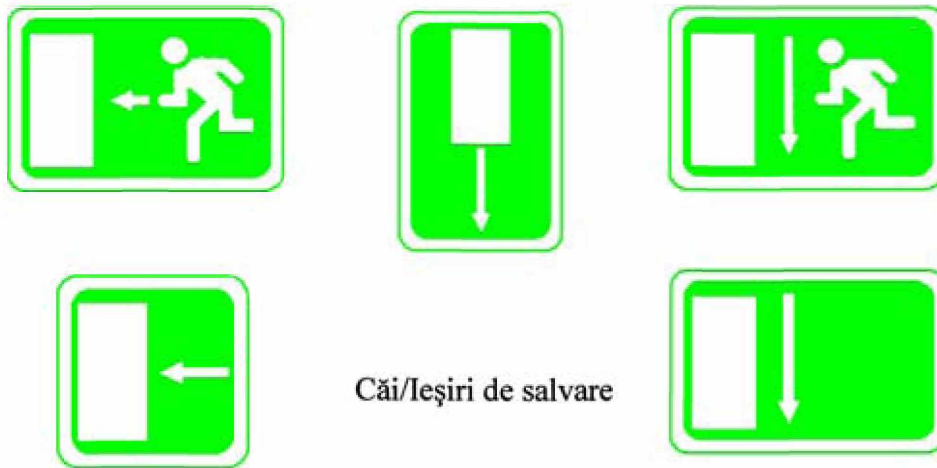
Duș de securitate

Curățirea ochilor

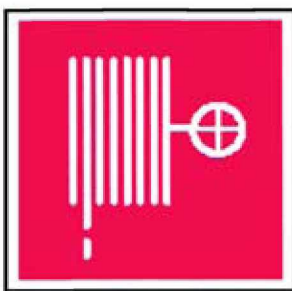
Centru de prim-ajutor

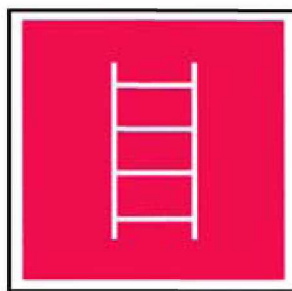
3.5 Panouri privind materialele sau echipamentele necesare pentru prevenirea și stingerea incendiilor

Caracteristici intrinseci:

- a) formă dreptunghiulară sau pătrată;
- b) pictogramă albă pe fond roșu (partea roșie trebuie să acopere cel puțin 50 % din suprafața panoului).

Furtun de incendiu

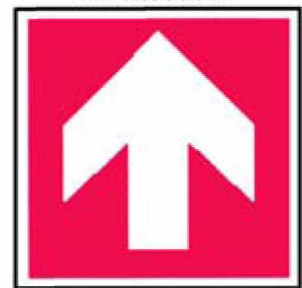
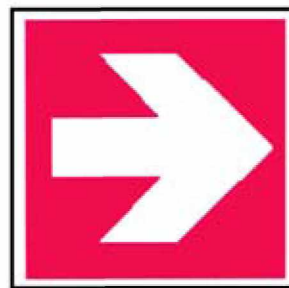
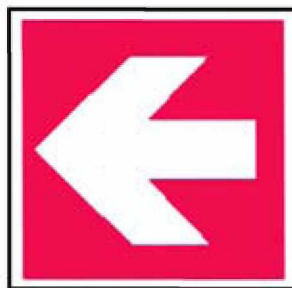
Scară

Extinctor

Telefon pentru cazurile de incendiu

Direcții de urmat
(indicații suplimentare)

ANEXA Nr. 3

CERINȚE MINIME privind semnalizarea pe recipiente și conducte

1. Recipientele pentru substanțe sau preparate periculoase utilizate la locul de muncă, definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare, recipientele utilizate pentru depozitarea acestora, precum și

conducele care sunt la vedere și conțin ori transportă astfel de substanțe sau preparate periculoase trebuie să fie prevăzute cu etichete (pictograme sau simboluri pe fond colorat), prevăzute de respectiva ordonanță de urgență.

1.1. Prevederile pct. 1 nu se aplică recipientelor folosite la locul de muncă pentru o perioadă scurtă de timp și recipientelor al căror conținut se schimbă frecvent, cu

condiția să se ia măsuri alternative adecvate care garantează același nivel de protecție, în special pentru informarea și/sau instruirea lucrătorilor.

1.2. Etichetele prevăzute la pct. 1 pot fi:

a) înlocuite cu panourile de avertizare prevăzute în anexa nr. 2, preluându-se aceeași pictogramă sau același simbol;

b) completate cu informații suplimentare, ca de exemplu numele și/sau formula substanței sau ale preparatului periculos și detalii privind riscul;

c) completate sau înlocuite cu panouri pentru transportul substanțelor sau preparatelor periculoase, în cazul transportului recipientelor la locul de muncă.

2. Semnalizarea trebuie să fie amplasată în următoarele condiții:

a) pe partea/părțile vizibilă/vizibile;

b) sub formă rigidă, autocolantă sau pictată.

3. Caracteristicile intrinseci prevăzute la pct. 1.4 din anexa nr. 2 și condițiile de utilizare prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 2 privind panourile de semnalizare de aplică, dacă este cazul, etichetării prevăzute la pct. 1 din prezenta anexă.

4. Fără a aduce atingere prevederilor pct. 1, 2 și 3, etichetele utilizate pe conducte trebuie amplasate vizibil, în vecinătatea locurilor care prezintă cele mai mari pericole, cum ar fi vanele și punctele de racordare, și la distanțe aproximativ egale.

5. Suprafețele, sălile sau incintele utilizate pentru depozitarea substanțelor sau a preparatelor periculoase în cantități mari trebuie să fie semnalizate printr-un panou de avertizare corespunzător. Aceste panouri trebuie să fie dintre cele enumerate la pct. 3.2 din anexa nr. 2 sau marcate în conformitate cu pct. 1 din prezenta anexă.

Face excepție cazul în care ambalajele sau recipientele sunt etichetate corespunzător, ținându-se seama de prevederile pct. 1.5 din anexa nr. 2 referitoare la dimensiuni.

Depozitarea mai multor substanțe sau preparate periculoase poate fi indicată prin panoul de avertizare „pericol general”.

Panourile sau etichetele menționate anterior trebuie să fie plasate, după caz, în apropierea suprafeței de depozitare sau pe ușa de acces la depozitul respectiv.

ANEXA Nr. 4

CERINȚE MINIME

privind identificarea și localizarea echipamentelor destinate prevenirii și stingerii incendiilor

1. Observație preliminară

Prezenta anexă se aplică echipamentului destinat exclusiv prevenirii și stingerii incendiilor.

2. Echipamentele folosite la prevenirea și stingerea incendiilor trebuie identificate prin utilizarea unei anumite culori pentru echipament și prin amplasarea unui panou de localizare și/sau prin utilizarea unei culori specifice pentru

locul unde se află echipamentele respective ori punctele de acces la acestea.

3. Aceste echipamente se identifică prin culoarea roșie.

Suprafața roșie trebuie să fie suficient de mare pentru a permite identificarea rapidă a echipamentului.

4. Panourile prevăzute la pct. 3.5 din anexa nr. 2 trebuie utilizate pentru a marca localizarea acestor echipamente.

ANEXA Nr. 5

CERINȚE MINIME

privind semnalizarea obstacolelor și a locurilor periculoase și pentru marcarea căilor de circulație

1. Semnalizarea obstacolelor și a locurilor periculoase

1.1. Marcarea locurilor cu risc de lovire de un obstacol și de cădere a obiectelor și persoanelor se face în interiorul zonelor construite ale întreprinderii, în care lucrătorii au acces în cursul activității lor, prin culoarea galbenă alternativ cu culoarea neagră sau culoarea roșie alternativ cu culoarea albă.

1.2. Dimensiunile marcajului trebuie să țină seama de dimensiunile obstacolului sau ale locului periculos semnalat.

1.3. Benzile galben-negre sau roșu-albe trebuie să fie înclinate la circa 45° și să aibă dimensiunile aproximativ egale.

1.4. Exemplu:

2. Marcarea căilor de circulație

2.1. Căile de circulație a vehiculelor trebuie marcate clar prin benzi continue, având o culoare perfect vizibilă, de preferință albă sau galbenă, ținându-se seama de culoarea solului, în cazul în care destinația și echipamentul încăperilor impun acest lucru pentru protecția lucrătorilor.

2.2. Benzile trebuie amplasate astfel încât să se țină seama de distanțele de securitate necesare între vehiculele care pot circula în zonă și orice obiect aflat în apropiere, precum și între pietoni și vehicule.

2.3. Căile permanente de circulație situate în exterior, în zonele construite, trebuie marcate la fel. Fac excepție cele care sunt prevăzute cu trotuare sau bariere corespunzătoare.

ANEXA Nr. 6

CERINȚE MINIME

privind semnalele luminoase

1. Caracteristici intrinseci

1.1. Lumina emisă de un semnal trebuie să producă un contrast luminos adecvat mediului, în funcție de condițiile de utilizare prevăzute, fără să antreneze fenomenul de orbire, prin intensitate prea puternică, sau vizibilitate redusă, ca urmare a iluminării insuficiente.

1.2. Suprafața luminoasă care emite un semnal poate avea o culoare uniformă sau poate conține o pictogramă pe un fond determinat.

1.3. Culoarea uniformă trebuie să corespundă tabelului de culori și semnificației acestora care figurează la pct. 4 din anexa nr. 1.

1.4. Atunci când semnalul conține o pictogramă, aceasta trebuie să fie în conformitate cu cerințele corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 2.

2. Reguli specifice de utilizare

2.1. Dacă un dispozitiv poate emite atât un semnal continuu, cât și unul intermitent, semnalul intermitent va fi utilizat pentru a indica, în raport cu semnalul continuu, un nivel mai ridicat de pericol sau o urgență mai mare de intervenție ori de acțiune solicitată sau impusă.

Durata fiecărui impuls luminos și frecvența impulsurilor unui semnal luminos intermitent trebuie stabilite astfel încât:

- a) să asigure o bună percepție a mesajului;
- b) să evite orice confuzie, atât între diferitele semnale luminoase, cât și cu un semnal luminos continuu.

2.2. Dacă un semnal luminos intermitent este utilizat în locul unui semnal acustic sau în completarea acestuia, codul semnalului luminos trebuie să fie identic.

2.3. Un dispozitiv care emite un semnal luminos utilizabil în caz de pericol grav trebuie să fie supravegheat în mod special sau să fie prevăzut cu un bec de rezervă.

ANEXA Nr. 7

CERINȚE MINIME privind semnalele acustice

1. Caracteristici intrinseci

1.1. Un semnal acustic trebuie:

a) să aibă un nivel sonor considerabil mai înalt față de zgomotul ambiant, astfel încât să poată fi auzit, fără să fie excesiv sau supărător;

b) să poată fi recunoscut ușor, în special după durata impulsurilor, distanța dintre impulsuri sau grupuri de impulsuri, și să poată fi diferențiat ușor de orice alt semnal acustic și de zgomotele ambientale.

1.2. Dacă un dispozitiv poate emite un semnal acustic atât cu frecvență variabilă, cât și cu frecvență constantă, frecvența variabilă va fi utilizată pentru a indica, în raport cu frecvența constantă, un nivel mai ridicat de pericol, o urgență crescută de intervenție sau o acțiune impusă/solicitată.

2. Codul care trebuie utilizat

Sunetul semnalului de evacuare trebuie să fie continuu.

ANEXA Nr. 8

CERINȚE MINIME privind comunicarea verbală

1. Caracteristici intrinseci

1.1. Comunicarea verbală se stabilește între un vorbitor sau un emițător și unul ori mai mulți auditori, sub forma unui limbaj format din texte scurte, grupuri de cuvinte și/sau cuvinte izolate, eventual codificate.

1.2. Mesajele verbale trebuie să fie cât mai scurte, simple și clare.

1.3. Calitățile de comunicare ale vorbitorului și facultățile auditive ale auditorilor trebuie să asigure o comunicare verbală sigură.

1.4. Comunicarea verbală poate fi directă, utilizând vocea umană, sau indirectă, prin voce umană ori artificială, difuzată prin oricare mijloc corespunzător.

2. Reguli specifice de utilizare

2.1. Persoanele implicate trebuie să cunoască bine limbajul utilizat, pentru a putea pronunța și înțelege corect mesajul verbal și pentru a adopta, în consecință,

comportamentul corespunzător în domeniul securității și/sau al sănătății.

2.2. Dacă comunicarea verbală este utilizată în locul sau complementar unui gest-semnal, trebuie folosite cuvinte-cod, ca de exemplu:

- a) *start* — pentru a indica începerea comenzii;
- b) *stop* — pentru a întrerupe sau a termina o mișcare;
- c) *oprește* — pentru a opri operațiunea;
- d) *ridică* — pentru a ridica o greutate;
- e) *coboară* — pentru a coborî o greutate;
- f) *înainte*
- g) *înapoi*
- h) *dreapta*
- i) *stânga*
- j) *pericol* — pentru a solicita oprirea de urgență;
- k) *repede* — pentru a accelera o mișcare, din motive de securitate.

} sensul mișcărilor respective trebuie coordonate, când este cazul, cu gesturile de semnalizare corespunzătoare;

ANEXA Nr. 9

CERINȚE MINIME privind gesturile-semnal

1. Caracteristici

1.1. Gesturile-semnal trebuie să fie precise, simple, ample, ușor de executat și de înțeles și bine diferențiate de alte gesturi-semnal.

1.2. Utilizarea în același timp a ambelor brațe trebuie să se facă în mod simetric și pentru executarea unui singur gest-semnal.

1.3. Gesturile utilizate pot varia ușor sau pot fi mai detaliate în raport cu reprezentările prevăzute la pct. 3, cu condiția să respecte caracteristicile prezentate la pct. 1.1 și 1.2, cu condiția ca semnificația și înțelegerea lor să fie cel puțin echivalente.

2. Reguli de utilizare specifice

2.1. Persoana care emite semnale, denumită *agent de semnalizare*, transmite instrucțiunile de manevră, utilizând gesturi-semnal, către persoana care recepționează semnale, denumită *operator*.

2.2. Agentul de semnalizare trebuie să poată urmări vizual desfășurarea manevrelor, fără a se afla în pericol din cauza acestora.

2.3. Responsabilitățile agentului de semnalizare sunt exclusiv direcționarea manevrelor și asigurarea securității lucrătorilor aflați în apropiere.

2.4. În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 2.2, trebuie să se prevadă încă unul sau mai mulți agenți de semnalizare.

2.5. Atunci când nu poate executa ordinele primite cu garanțiile de securitate necesare, operatorul trebuie să întrerupă manevrele în curs pentru a cere noi instrucțiuni.

2.6. Accesorii pentru semnalizarea prin gesturi

2.6.1. Agentul de semnalizare trebuie să poată fi ușor recunoscut de către operator.

2.6.2. Agentul de semnalizare trebuie să poarte unul sau mai multe elemente de recunoaștere adecvate, de exemplu: vestă, cască, manșoane, banderole, paletе.

2.6.3. Elementele de recunoaștere trebuie să fie viu colorate, de preferință toate de aceeași culoare, utilizată exclusiv de agentul de semnalizare.

3. Gesturi codificate utilizabile

Observații preliminare:

Ansamblul gesturilor codificate, indicate mai jos, nu aduce atingere folosirii altor coduri care vizează aceleași manevre, aplicabile la nivel național în anumite sectoare de activitate.

A) Gesturi*) generale:

Semnificație	Descriere	Ilustrare
START Atenție Începerea executării comenzii	Brațele întinse orizontal, cu palmele îndreptate în față	
STOP Întrerupere Încheierea mișcării	Brațul drept orientat în sus, cu palma îndreptată în față	
SFÂRȘITUL operațiunii	Mâinile împreunate la nivelul pieptului	

B) Mișcări verticale:

Semnificație	Descriere	Ilustrare
RIDICARE	Brațul drept îndreptat în sus, cu palma orientată în față și descriind lent un cerc	
COBORÂRE	Brațul drept îndreptat în jos, cu palma spre interior și descriind lent un cerc	
DISTANȚĂ VERTICALĂ	Se indică distanța necesară cu ajutorul mâinilor	

*) Tabelul cu gesturile este reprodus în facsimil.

C) Mișcări orizontale:

Semnificație	Descriere	Ilustrare
ÎNAINTE	Brațele îndoite, cu palmele în sus; antebrațele se îndreaptă lent spre partea superioară a corpului	
ÎNAPOI	Brațele îndoite, cu palmele în jos; antebrațele se îndreaptă lent spre partea inferioară a corpului	
La DREAPTA în raport cu agentul de semnalizare	Brațul drept întins, aproximativ orizontal, cu palma îndreptată în jos se execută lent mișcări ale brațului către dreapta	
La STÂNGA în raport cu agentul de semnalizare	Brațul stâng întins, aproximativ orizontal, cu palma îndreptată în jos se execută lent mișcări ale brațului către stânga	
DISTANȚĂ ORIZONTALĂ	Se indică cu mâinile distanța necesară.	

D) Pericol:

Semnificație	Descriere	Ilustrare
PERICOL: Oprire sau oprire de urgență	Ambele brațe orientate în sus, cu palmele îndreptate în față	
MIȘCĂRI RAPIDE	Gesturile codificate care comandă mișcările trebuie executate cu rapiditate	
MIȘCĂRI LENTE	Gesturile codificate care comandă mișcările trebuie executate foarte lent	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

